

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy órára 1 „ „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolvasó szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többzár hirdetések alk. szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Türr tábornok

a béke ellenségeiről.

Egész Európa figyelmére méltán tarthat számot a antabb következő cikk, hatalmas végakkordja gyanánt a nemzetközi békekongresszusnak. Türr tábornok írta a Magyar Hírlapnak s mi is szerencsénknek tartjuk, hogy a világszerte ismert és tisztelt honfűtársunknak, ki vezér a háboruban, de vezér a békében is, rendelkezésére bocsáthatjuk lapunk hasábjait. Garibaldi a győztes mint kel sikra a háború ellen, mint harcizol a civilizációért, a békeért: erősen és szellemesen állítja elének Türr tábornok, a hős, — a békeapostol. Harminczhat év pergett le a fulmináns békeszózat óta és most kiderül — mennyivel szükségesebb ma a béke érdekében való agitáció szemben az uralkodók azóta fölöttébb meg sokasodott hadseregeivel! . . . És szemben azzal a még veszedelmesebb, mert internacionális hadsereggel, mely a rekezió nyílt és alattomos szervezésével tartja állandó rettegésben Európa valamennyi országának békéjét . . .

De engedjük át a szót magának Türr tábornoknak:

*

Jóval túl vagyok már katonai pályám félszázados évfordulóján. 1842-ben lettem katona és ez 50 év alatt sok harciban, sok háboruban vettem részt; sok nemzetet láttam csatázni és minden formájukban láttam a harctér rémes vérengzéseit, iszonytató öldökléseit. Ne csodálkozzanak azon, ha irtózáttal tölt el a háború gondolata. A «hadüzenet» szó hallatára rémalakok emléke éled föl lelkemben.

1860 május hónapjában történt Olaszország mosolygó kék ege alatt. — Sziciliában Garibaldi ezer hősével Palermo felé vonultunk. Partenico mezőváros közelében ijesztő, irtóztató látvány döbbsentette meg legelszántabb embereinket. Az út szélén 10—12 bourbonkatona holtteste hevert és a holttesteken egy egész kutyafalka rágódott. Közelébb léptünk és iszonyodva láttuk, hogy a katonák meg voltak sütvé.

Garibaldi tábornok szörnyű haragra gyúlt. Alig várta, hogy a városkába érjen. A lakosság ujjongással fogadta, de ő felháborodástól reszkető hangon rivalt az ujjongókra:

— Barbár dolgot láttam itt! A szabadság igaz hívei így soha sem harcoltak, saját véreik ellen ilyen embertelen módon nem dühöngtek.

A partenicióiak mély csöndben hallgatták a tábornok felháborodott, korhólo szavait. Végül egyikük a tábornok elé lépett:

— Elismerjük, hogy helytelenül cselekedtünk, de mielőtt elítélne bennünket, tudja meg tábornok ur, hogy mi történt itt. Talán menthetőnek fogja találni az eljárásunkat.

És a nép odavezette a tábornokot egy ház csoport elé; 4—5 házba bevették Garibaldit és mutattak ott neki egy sereg asszonyt, gyermeket, egytől-egyig leperzselve, szénné égetve.

— Azok a bourbon katonák tették! kiáltottak fel. Ide kergették ezeket az asszonyokat és gyermekeket ezekben a házakba, a házakat felgyújtották és nem bocsátottak ki senkit. Ott örködtek, — amíg a boldogtalanok a lángok közt a halállal viaskodtak. Hallottuk a szerencsétlenek jajveszékését és odasiöttünk. De már késő volt. Elkéseredésünkben csak úgy tudtuk megboszolni az ártatlan áldozatokat, hogy mi is a tűzbe hánytuk a szörnyetegeket és az utszélre dobtuk.

Komor gondolatokba mérültem. Haraggal, gyűlölettel gondoltam azokra, — a kik a népet így elvadították, — akik ennyire elhanyagolták a rájuk bízott nép nevelését. Hosszu véres harcokat vívtunk még ezután, de ártalmatlanná tett ellenséggel mindenkor a legkiméletesebben bántam és a hová bevonultunk, a vezetőket minden alkalommal arra intettem, hogy a népet igyekezzenek emberséges bánásmódra nevelni; a legádázabb küzdelmek közepette is, a legelkeseredettebb ellenségekkel is humanusan bántam és szigorúan ügyeltem arra, hogy katonáink óvakodjanak minden kegyetlenkedéstől. Legjobban izgattak eltenünk az olasz kontinensen a papok, azokat kellett hibáztatnom a nép elhanyagolt neveléseért, elvadult modoráért, de sohasem engedtem, hogy a csataterén kívül csak egy hajuk szála is meggömbölyjön; megadattam nekik a szokásos tiszteletet és nem terrorizmus de békítő, megnyugtató szavakkal igyekeztem őket a nemzeti egység ügyének megnyerni.

Nápolyig nyomultunk, hat hónap alatt befejeztük a nagy művet. A királyi csapatok is Volturno felé vonultak és csakhamar megtörtént az annexió.

Egy este ott voltam Garibaldival az erkélyen. A tábornok, szokása szerint merengve nézte a gyönyörű csillagos eget. Végül megszólalt:

— Kedves barátom! Ime, ismét csonka munkát végeztünk. A jó isten a megmondhatója, hogy mennyi vér fog még folyni, amíg Olaszország egysége meglesz.

— Ebben igaza lehet, de tábornok

ur meg lehet elégedve a nagy eredményvel, melyet hat hónap alatt megalkotott. Haane ezek az iszonyu vérengzések elkerülhetők volnának, ha az uralkodókban győzne a jobb belátás. Ha amennyiben lehetséges, megegyezés létesülne az európai államok közt, ha megvalósítanánk, amiről már IV. Henrik francia király és Erzsébet angol királyné ábrándoztak századokkal ezelőtt és amit Sully miniszter akkor olyan szépen megirt . . . Ki tudja a nemes francia király talán meg is valósította volna a nagy eszmét, mely annyi vérontásnak vette volna elejét, ha le nem szurja a nemes királyt a gyilkos, akit felbéreltek az elvetemült fanatikuskok! Azt az eszmét meg kellene valósítani, mert különben még sok borzasztó megszállás fog történni, iszonyu csapáson fogják még sújtani ezt a vérig sanyargatott Európát . . . Tábornok ur nagy munkát végzett. Kiválóan hivatva volna az uralkodókhoz és a népekhez felhívást intézni a béke, az egyesülés érdekében!

Sokáig beszélgettünk még erről és másnap reggel Garibaldi tábornok elhozta nekünk a felhívást, melyet némi módosításokkal elküldtünk a hatalmaknak terjesztettük a sajtó útján, ahogy tudtuk.

Ezt a felhívást már ismételtelen nyomattam le; ahol a kalmam nyílt rá, azon voltam, hogy a hatalom letéteményeseit és a nagy közönséget emlékeztessem Garibaldi fehélt eszméire, ureg szólaltassam a feledhetlen hadvezér humanus ábrándjait, tiszta emberszeretet sugalta elmélkedéseit.

Most, hogy Budapesten a magyar nemzet ezredéves ünnepén ismét egybegyűltek a béke-apostolok és nyomban utánuk a népképviselők is, akik hivatva és jogosítva vannak a nagy kulturnemzetek nevében beszélni és valamennyien a béke megóvásának módjairól tanácskoztak — most idején valónak tartom a békeapostol-tábornok lelkes intő szavát, az egész emberiség szeretetétől átlehelt felhívást újra az illetékesek emlékeztetébe idézni. Nem lesz érdektelen, ha a mai konzervatív áramlatok közepette meghallgatjuk ama, ugynevezett »forradalmárok« szavát, akik nem akartak felforgatni semmi egyebet, csak a szabadság és a haladás elé tornyosuló gátakat.

A felhívásban Garibaldi utal a 60-as években észlelt rengeteg fegyverkezésekre (pedig a maiak mérveiről még sejtelmé sem volt) és azután így folytatta:

»Mindenki a civilizációról és a haladásról beszél! Ugy tartom, hogy — a fényűzéstől eltekintve — nem igen különbözünk

az óskori emberektől, a kik holmi zsákmány miatt öldökölték egymást. Egész életünket azzal töltjük, hogy egymást szakadatlanul fenyegetjük, pedig Európa értelmes, józan elméjű embereinek nagy többsége nagyon megérti, hogy ezt a szegény életünket el-tölthetnők anélkül, hogy egymást örökösen fenyegezzük, egymással szüntelenül ellenségeskedjünk; az a szükségesség, melyet az emberiségnek valamely titkos, láthatatlan ellensége létesít és mely arra szorítja a népeket, hogy annyi tudománytal és rafinement-tal öldököljék egymást, elháriható volna.

Tegyük fel például — hogy Európa egy államot képezne. Kinek jutna eszébe Európát zavarni, a világ arának nyugalmát meg-bolygatni.

Ezen feltevés mellett nincs többé se had-sereg, se hajóhad; a rengeteg tőkét, melyeket a nép szükségleteiből elvonnak és öldöklő improduktív célokra fordítanak, fel lehetne használni arra, hogy óriási lendületet adjunk az iparnak, javítsuk az utakat és vasutakat, hidakat és csatornákat építsünk, közintéze-tek, iskolákat létesítsünk és megszüntetnők a nyomort és tudatlanságot azon szegény embereknél, kik a világ művelt, és műve-letlen országaiban az elbuulásra, a lelki és anyagi prostitúcióra vannak kárhoztatva.

Garibaldi felsorolja a békére haj-landó fejedelmeket (na is meglehetné!) és így folytatja:

„Az európai szövetség eszméje, mely általánosan tenné a biztonságot és a boldogságot, nem használna-e többet, mint azok a politikai kombinációk, melyek a szegény népet örökös lázban tartják?”

Ha arra gondolunk, hogy a nyugati ha-talmak hajóhadaink egyetlen összeköttözése mily szörnyű pusztítást okozna, rémület fog-hatja el azt, aki erre a rendeletet kiadná és alkalmasint soha sem akad ember, a ki elég gyáva és elég vakmerő lesz ezt a rém-éses felelősséget magára vállalni.

A felhívás befejező részeiből ezeket idézem:

V. DEBRECZENI TÁRZAJA.

Balassa Bálint.

1551—1594.

A Debreczeni eredeti tárczája.

Irtá: Krudi Béla.

Csoda-e, ha ez a megkínzott szegény szív csak pusztulást és romlást látva maga körül, megatkozza annak okozóját:

„Szenvedj te s értem, hogyha én szenvedtem,
Verjen meg az Isten, méltán is érettem,
Ne csalhass több szívet,
Itten érjen véget
Alnokságod értem!”

Csoda-e, ha összetört boldogságának romja fölött könnyezve, felujlnak régi em-leket, az álmoként szétfoszó boldog órák, au-nak a szerelme én k igaz volta, a kit ok nél-kül, bolondul elhagyott; ha régi szerelmének nagy tüze új erővel gyul fel; ha nem tud mást tenni, mint:

Kinjait számlálja,
Julia! imádj,
Dolga neki mind csak az?!

De Julia, a kegyes, vidám szemű, piros rózsaszínű fejer bölgy, kin hü szerelmmel s teljes reménységgel nyugszik lelke, nem hall-gat esdeklő szavára. Lelkének fájdalmát, érte való kinját jól látja, de sok könnyöngésére, szép leveire még csak választ sem térszen. Feledést keresve bolyong az országban, jó hamar lovakért járja Erdély földét, de banata elől nem tud menekülni. Azt gondoja, hogy ismeretlen helyen, a zajos örömei mámore majd lecsillapítja szilaj tüzet, Bécsben új sze-

„Mit csinálunk azzal a tömérdek sok emberrel, akik a hadseregekben és a hajó-hadokban szolgálnak? A válasz könnyű... Az uralkodók, ha nem abszorbeálják lelkü-keket a nagyravágyás, a hódítások és a rom-bolásozások, a hasznos intézményeket tanul-mányoznak.

„Az ipar felendülése, a kereskedelem nagyob biztonsága következtében a keres-keleti tengerészet csakhamar igénybe venné a hajóhadak egész személyzetét; a béke, a szövetekezés és a biztonság által létesített tömérdek alkotás foglalkoztatna két annyi embert, mint amennyi a hadseregekben szolgál.

„Forrón óhajtom, hogy szavaim jus-sanak a fejedelmek tudomására, akire isten azt a szent hivatást ruházta, hogy jót te-gyenek és akik ezt a hivatást bizonyára teljesíteni is fogják, akik az emberi álnagy-ságnál többre fogják becülni a valódi nagy-ságot, melynek talpazatát a népek szeretete és halála képezi.”

Ime a »vörös forradalmár«, a reak-czió által kikiáltott »felforgató« éppen a fejedelmekhez fordul: felhívása gon-dosan kerül minden kihívó, sértő cél-zást; a béke áldásainak megkapó kiszí-nezése, a hábo:u iszonyainak leplezetlen feltárása által igyekszik nem legyőzni, hanem meggyőzni az uralkodókat és lelkükre kötni a nemzetek közt való egyetértést.

A célok, amelyekért mi harcoltunk, az egységes Olaszország az alkotmányos Magyarország, a független Románia, a szabad Szerbia — ma megannyi elis-mert tényezői az európai népcsaládnak, a legrégibb hagyományokban gyökerező Habsburgház szereteti barátai, a nagy békefejedelmek hü szövetségesei.

Büszkék lehetünk az eszközökre is, amelyeket küzdelmeinkben alkalmaztunk. Mi u. n. forradalmárok sohasem izgattuk

relemlő próbálja elüzni a régit, a szép Zsu-zsanna mellett, a ki egy

„Német lány
Bécsben lakik Tifingrál utcáján.
Piros róz a tü döklik orezáján
Szép kaláris tetszik az ajakán.
Arany színű haja,
Mintegy gyöngy az foga,
Tiszta mézzel foly ő édes szava.”

De az óhajtott feledés csak nem akar megjönni. Ólélgetes, csók, táncz, gyönyörűség — ekes beszéd, trefálás, neveltség mind kevés bu szívének. Ezen közben még azt is hirül veszi, hogy Krisztina újból férjhez ment, lelke megzavarodik, már-már öngyilkosságra gondol:

Éljek-e, nem tudom,
Mert kékik ha álom
S kinám nevedeknek.
Kétségbe ssem-e,
Halált szerezzek-e
Nyomorodott fejemnek?

De nem, nem mivelhet illet, hisz I-ten haragját vonná magára és lelke kárhozatra meo. Istenhez fordul hát, hogy erősítse meg a kísértés nehéz órájában

Istenem! Kegyelmes Istenem
Miert kesergetsz ezzel engem?
Lám, csak benned bizik lelkem!

— Nem bizik hiába, az Ur elüzi lel-kének rémeit és fájó szívvel, de megnyugodva mondja:

Tünnöm hát jobb leszen
Mert még elől vérszen
Istenem szent fiáért,
Bűnöm elfelejt
Pokolra sem veti

egyik nemzetet a másik ellen, sohasem szitottunk gyűlöletet sem a vallás ellen, sem a felekezetek közt.

Mi a véres tusák közepette tisztel-tük, istápoltuk a papot, ki a népnek a szeretet tanát hirdette. És erre jó lesz visszaemlékezni most, mikor Trientben bizonyos urak a mai, veszélyektől terhes, villamossággal telített európai lépkörben arra hívják fel a katolikus papságot, hogy szítsa a gyűlölet lángjait. Irtó há-borut, kereszties hadjáratot hirdetnek egy szövetekezet ellen, melynek nincs semmi egyéb célja, mint a hmanizmus ter-jesztése.

Remélem, hiszem, hogy ennek az áldástalan törekvésnek nem lesz sikere. Azok, akik valóban az ur szolgálai, az igazi vallásos-ság hirdetői, nem véleked-nek így. Ebben a hitemben megerősöd-m a keserü tapasztalatok daczára, valahányszor eszembe jut boldogult ta-nárom, Torma Hiacint páter.

Az áldott lelkü pap meglátott több izben, mikor az alkotmány helyre-állta után hazajöttem. Ott, valahol a Duna mentén segédlelkész volt az öreg és éppen akkor jött egy izben hozzám, mikor nálam volt Schuszter kanonok, ma Vác város nemeslelkü püspöke. Kérdeztük, hogy miképpen éli a világot.

— Meg vagyok szegényesen. A köz-ségem felét reformátusok alkotják, azok-nak a lelkésze mindennap szabadságra ment és rám bizta a hieveit. Én hat va-sárnaponkint azoknak is prédikálok és ba valamelyikük meghal, hát szépen el-temetem.

Ezt a barátot, az én régi tanáromat, aki Bende és Latinovics püspököknek is volt a tanára, ajánlom a Trientben gyü-

Lelkem, ki hozzá megtért.
Noha kereszt által
Keresvesen próbál
Fertelmes életemért.

De a szomoru r gondolatokat csak nem utja elüzni magától. Keserü ő néki e világon elni. Szerelmes barati, régi jó pajtási töle el-pártoltanak. Béborult ifjusága. A szokatlan dolgot és a nehéz jármot már megszokni nem tudja. Nincs semmi reménye: él-e még ked-vére? vagy mind holtig árván jár, csak a but látván. Nincsen maradása a sok irigyeitől. — Ennyi gyötrelmmel, vagy ennél is többel ifjuságát mint élje? Jobb lesz a darakkal, vagy mas madarakkal őszszel bucsut venni és elhagyni hazáját. Es csakugyan az 1589. év szeptember havában elhatározza, hogy ki-vandorol. Szive gyöngé, de akarata erős. Nem maga megy; újra és újra kéri Istent:

„Kegyelmes Isten!
Kinek kezében
Életemet adtam;
Viseld gondolat
Vezérlő utamat,
Mert csak rád maradtam!

A szép harmatot
Miként hullatod
Tavaszzal virágra;
Sok jódat Uram,
Ugy hullasd réám
Te régi szolgálóra!

És megkezdődik a szívet tépő, keserü bucsuzás mentől, a mi csak kedves lelke előtt. Először is hazájához fordul:

„Oh én édes hazám, te jó Magyarország!
Ki keresztényiségnek viseléd paizsát,
Viselsz pogány vérrrel festett éles szablyát,
Vitézlő oskola! immár Isten hozzád!

lésező gyűlölködők figyelmébe, az minden-
esetre bátrabban fog majd az Isten ítélő-
széke elé lépni, mint azok, a kik Szt
Bertalan éjjelt szeretnének előidézni, a
szent inkvizíciót akarnák feléleszteni.

Megdöbbenve, sajnálattal halljuk,
hogymi történik Törökországban, ahol
sok örmény lett a keresztény és török
izgatások áldozatai. De sokkal iszonyta-
tobb, sokkal borzalmasabb vérengzés az,
melyet azok a trienti urak és fanatikuskus
híveik idéznének elő, ha ugyan a világ
elsötétülne és ismét rájuk hallgatna.

Óvakodjunk a fanatikuskusoktól és a
hizelgőktől, a kik annyi uralkodó vesz-
tét okozták és a népeket is el fogják
vesztetni. Nem tudnak előidézni más ered-
ményt, mint a vallásban a schismát és a
politikában az anarkiát.

Türr István.

Kossuth-körútja. Budapestről vett ér-
tesülés szerint Kossuth Ferencz, a függetlenség
és 49-as párt elnöke a küszöbön lévő választás
miatt a következő gyűléseken fog meg-
jelenni: Október, 4-én Nyírbátor, okt. 6-án Kő-
lcsárd, október 8-én Fülöpszállás, okt.
9-én Dunavecse, okt. 11-én Karczag, okt. 12-én
és 13-án Nagy-Kapos, okt. 15-én Dabas, okt.
16-án Várpalota, okt. 18-án Keszthely, okt.
19-én Szántód és Köröshegy, okt. 20-án Szt.
Lőrincz, okt. 21-én Szigetvár, okt. 22-én
Pellérd, okt. 23-án Siklós, okt. 25-én Kun-Szt.
Márton, okt. 20-én Pétervárad, okt. 28-én
Diószeg, okt. 31-én Nagy-Szalonta.

A politikai helyzet. Politikai körökben
rendkívül komoly hangulattal néznek az ese-
mények elé. Azt hiszik, hogy Bánffy alatt az
ország még igen kritikus helyzetbe fog

sodortatni. Ő már tavasz óta folytonosan ké-
szül a választásokra. márczi sban már je-
löltjei is készen voltak. A főispáni utasításokat
is maga adta meg. A választások megtörténtét
mégis mindig tagadta. A kormány megalaku-
lásakor Bánffy egyenesen kikötötte Perczellel
szemben magának, hogy a belügyi tárca
terén neki teljesen szabad keze legyen. Csend-
őrség, katonaság, választási elnökök, főispánok
mind az ő egyenes utasítása szerint jártak el.
Most már ismerve Bánffynak szolnok-doboka-
megyei dolgait és az előző választásoknál
követett eljárását, mindenki attól fél, hogy az
erőszakosság oly mérvet fog ölteni, a mely
a retorziókat egyenesen provokálja. A kor-
mánpárt stréberjei, a kik minden képzelhe-
tellen ember körül rajongnak, ha hatalmon
van, a képviselőház mai ülésén is megtették
kötelességüket, tüntetve vigyorgással és az
ellenzék kicsinylésével Bánffy mellett. Ezek
igazi névtelen hősök, a kik a mindennapi
letért szolgálják mindenkor urukat és a poli-
tikai életben számot nem tesznek. De a ko-
molyabb elem még a kormánypárton is mo-
gorván nézi az események lefolyását, és
semmi jót sem jósol a Bánffy-féle rendszer
követésének. A nemzeti párton is igen elkesze-
redett a hangulat. Horánszky, a ki eddig a
békét hirdette, bejelentette szintén a harcot
Bánffy ellen. És az egész párt tüntető tetszés-
nyilvánításokkal kísérte Horánszky és később
Ugron támadását. Mindenütt maga Bánffy adja
a jelölteket és az ő összehozott-vedett népe-
képezi majd a jövő magyar törvényhozást.
Sehol még csak szó sincs arról, hogy a kerü-
letek maguk válasszák meg azt, a ki nekik
tetszik. Bánffy, a milyen erőszakos kifelé,
éppen olyan miniszter társával szemben is.
Választások után tényleg néhányan oda hagy-
ják állásukat. Ha ugyan nem Bánffy lesz az,
a kit első sorban menesztnek.

A honvéd-tisztikar szaporítása. A hon-
véd-tisztikart az 1897. évi májusi és novemberi
előléptetésekkel 1 tábornokkal, 5 alezredessel,
5 őrnaggyal, 6 elsőosztályú és 3 másodoszt.
századossal, 24 főhadnaggyal, 39 hadnaggyal,
fogják szaporítani. A tábornok az újonnan
rendszerezendő 4-ik lovas dandár parancsnoki

állást fogja betölteni. A lovaság létszámát 10
alantos tiszttel fogják emelni.

A kiállítási tárgysorsjáték.

A kiállítási tárgysorsjáték iránt napról
napra nő az érdeklődés minthogy már az
egyed-egy csarnokokban láthatók azok a diszes
tárgyak melyeket ez ideig megvásároltak a
sorsjáték céljaira. A kiállítási tárgysorsjáték-
nak összesen 19848 nyeresége lesz, a miből
önként következik hogy ilyen nagy mennyisé-
gű számot nem lehet egy nap alatt kisorsolni
miért is az az intézkedés történt hogy husz
uapon keresztül naponként 1000—1000 tárgyat
sorsolnak ki de vasárnaponként szünetel a
sorsolás.

A kisorsolások melyek október 1-én
kezdődnek, úgy történik hogy 14 napon át az
egy koronás nyeresemény tárgyakat sorsolják
ki, 5 napon át pedig a 2 koronás nyeresemény
tárgyakat és csak a huszadik napon vagyis
október hónap 23-án kerül sorra a 846 nagyb
nyeresemény és a 6.000. 10.000 és 20.000 koro-
nás három főnyeresemény.

A nyereseménytárgyakról a részletes jegy-
zék a napokban közbe fogjuk tenni de addig
is érdekesnek tartjuk megemlíteni a három
főnyeresemény tárgyait a következőkben.

Az első főnyeresemény tárgyai nemcsak
diszókra de czélszerűségekre nézve is rend-
kívül ügyesen és szerencsésen vannak össze-
válogatva. Áll pedig ez a nyeresemény 12 sze-
mélyre szülő komplett ezüst evőkészletből, 12
személyre szülő pompás aranyozott ezüst
borkészletből, 10 darab kiválóan ízlésesen
dolkgiozott nehéz ezüst pecsenyés és tészta-
tálcából, 4 darab diszes, ezüst kupakkal és fo-
góval ellátott korsóból 12 személyre szülő
gyöndör ezüst mokkakészletből, továbbá ugyan
csak 12 személyre való csinos fagyalt garni-
turából, 2 darab három karos ezüst gyertya-
tartóból, 3 darab ezüst gyümölcstartó asztal-
disz, végül egy darab művészi módon kidolgozott
ezüst fedelű és fogólyú nagyobb korsóból.
Szóval megtalálható itt minden a mire csak
egy jó gazdasszonynak, a ki a művészeti
szereket egyenliten a hasznosul szü sége
lehet.

A második főnyeresemény olyan tárgyakból
áll, a minőkre a legtöbb szép és nem szép
asszony vágyva vágyik Ragyogó szépségű
brilláns diadém, ez mely egészen szétszedhe-
tő és pedig 4 mellűre, 4 nyakékre, és 3 rezgő
hajtűre. Micsoda boldogság volna ezt megnyer-
ni és által tündökölni a farsangon kivált több
leánygyal megáldott mamáknak. Van ezen
kívül ehhez hasonló egy külön nyakék mely női
mellűnek és hajtűnek is használható továbbá
két remek brilláns függő, nagy gyöngyökkel.
A harmadik főnyeresemény egy empire-
stíliú férfiszoba berendezés de oly bámulato-
san szép hogy nincs jó izésű férfi ki az első
látásra meg nem szeretné s magának ne
kivánná. Áll pedig egy íróasztalból melyhez
foteil jár egy külön garniturából egy asztal-
ból, könyvtárból és két saroktácazseréből.
A gyönyörű butorzat bronzczal berakott
mahagoni faból való s az ülőbutorok díszbőrrel
vannak kárpitozva.

A kisebb nyereseménytárgyakból, illetőleg
az olyan nyereseménytárgyakból, melyeknek az
egyed-egy csarnokokból való elvitele nem ütközik
a kiállítási szabályokba egy esinos kollekczió
az ünnepélyek csarnoka első emeletén állítot-
tak máris össze míg a nagyobb nyeresemé-
ny tárgyak a következő csarnokokban
találhatók föl: az iparszarnokban, a fém-vas
és építészeti ipar pavillonjában, a járművek
csarnokában, a zene- és hangszerkiállítás pa-
villonjában, a gépszarnokban, a bányászati
épületben, a pozsonyi városházban, a sokszo-
rosító ipari és kertészeti csarnokban, a vá-
sárosbódékban stb.

Minthogy, mint említettük, a nagy nye-
reseményeket csak október 23-án sorsolják ki,
az intéző körök úgy intézkedtek, hogy ha a
készlet tart, az esetben egész a napig lehessen
sorsjegyet vásárolni, hogy azoknak is módjuk-
ban legyen a nagy nyereseményekre játszani, a

Majd rokonaitól és a hozzá hű szivektől
bucsuzik:

„Igaz atyámfia s meghitt jó barátim
Kiknél nyilván vannak kezesves bánatim
Ti jutván eszembe, hullnak sok könyveim
Már Isten hozátok, jó vitéz rokonim!”

Ezébe jutnak a csergő patak, a gyöngy
virágos berek, melynek árnyában oly boldogan
szötte a jóságának rózsá álma, ezektől sem
akar bucsú nélkül elválni:

„Ti mezők, hegyek,
Berkek, szép völgyek
Kiben gyakran jártam
Szép szelid vadat
Hangos madarat
Ott hallottam, láttam:
Isten hozátok!”

Nem feledkezik meg Cupidóról sem, kinek
annyi szenvedést köszönhetett:

„Átkozott Cupidó
Szerencsémert rontó
Régi nagy ellenségem!
Hazából kiűzél...”

Kezébe veszi vögre vándorbotját, szívében
égető fájdalommal, ajkán a „várándoknak, vagy
bujdosónak való” gyönyörű énekekkel:

„Pusztában zsidókat vezérlő jó Isten!
Ki előttök mentél tüzes oszlop képben,
Igéret földére vezérelvén szé, en
Kalauzok voltál minden szerencsékben!
Könyörgök, nekem is, hogy legy már vezérem!
Mert im bujdosni üz nagy bu és szemérem.
Építs fel elmémet a jó bölcsességgel,

Bujdosó fejemet töred-lemességgel,
S te adtad lelkemet buzgó könyörgéssel.

Hogy bujdosásom ideje tölte után
Én édes hazámba térjek esmégy vigán!

A nagy bu és szemérem sietésre sürge-
tik a költőt. Elmaradoznak az ismerős hegyek,
nem hallik már az édes magyar szó, csak a
barátságatlan északi szél süvölt, hideg havat
vágva a bujdosó arcába. Ruháját öszönből
összebb fogja még egyszer vissza néz az ismerős
tájakra es bánatos, lemondó sóhaj kél
az alkonyatban:

„Zöld erdő harmatát,
Piros csizmám nyomát,
Hóval lepi a tél,
Hóval lepi be a tél...”

Öt hosszú esztendő telik el azután szám-
kivételtesben, keserű rabságban. Ruhájában
sötét színt, szívében szörnyű kínt visel a
hazátlan. Bujdosik, mint árva idegen or-
szágban.

Távozás keserve, emlékeze mérge üldöz
mindenütt. Ha látja a felette repülő darvakat,
reájuk nézében könnyei hullanak, miért nin-
csen szárnya, mint azoknak, hogy repülhetnei
oda, hova vágyai vonzanak: kedves hazájába,
szép lengyel Zuzsanna aranyárga haja nem
adhatják vissza vesztett boldogságát; öröm
fut előle, bánat üldözi őt.

A tél mikor mulik
Vig tavasz érkezik

Csak én szegény lélek
Sirok és kesergék
Mert öröömöm nem ujul.

(Vége köv.)

kiknek a sorsjegyeit előbb netán kisebb nyeménnyel kihúzták. Sorsjegyek kaphatók lesznek tehát egész 23-ig az említett esetben az összes elárusító helyeken, ugyszintén a főelárusító helyen is, Károly-körut 24 szám alatt.

Megemlítjük még, hogy a sorshuzásnál a politikai hatóságot Vesztróczy Jenő VI. kerületi előljáró képviseli, ugy szintén részt vesz ott a kereskedelemügyi minisztérium részéről e czélra kinevezett bizottság is. A sorsolás nyilvános lesz és az ünnepélyek csarnoka nagytermében naponként délután 3—6 óra között tartják meg. Itt fogja a másfél méter átmérőjű hatalmas szerencsekerékből egy árva gyermek a számokat k húzni, sokak öröme és bizonyára még többek szomorúságára.

Színház és zene.

Otthon.

Debreczen, okt. 2.

A tegnapi előadással bevonult színházunkba az élet s egyszersmind bevonult a — művészet.

Ismeretes immár olvasóink előtt a tegnapi darab meséje, annak megépítése, hiszen két esztendeje vnn már műsoron, azzal tehát röviden végezhetünk. A darab kezdete előtt 12 évvel Schvartz alezredes (Szilágyi V.) leányát Magdát (Komjáthyé), miután visszautasította Hefterding lelkész (Komjáthy) kezét mostohájának (F. Csigaházy E.) szeszélyei és egyáltalán ellenkező természetük kiützte otthonából s színésznővé tette. A lefolyt idő alatt világhírű énekesnővé nőtte ki magát, miután komolyan hozzálatott új pályához. Erre pedig szerencsétlen szerelme kényszerítette, melyet dr. Keller (Vidor D.) a darab kezdetén már kormánytanácsos iránt érzett s melynek immár gyümölcse is volt, mikor Keller egyszerűen — otthagya. A felkapott s alnév alatt játszó énekesnőt épen saját városkájá hívja meg egy ünnepély fenyének emelése végeti kö remüködésre. — s az ünnepélyre következett reggelen kezdődik a darab Schwartz házában, kit leányának hirtelen eltávovasa, majd a fölé hallott rossz hírek folytán szélű és ér s ezért nyugtalomba vonulni kénytelen. Nyugalmozott állapotában a lelkész befolyása alá kerül, aki a szegények istápjává, vállas erkölesi testületet vezetőjévé formálja s ezzel bevizsi újra a már-már felrobbant házi tűzhely mellé a bekét. Az előadás után a család rokona, Fráncziska kisasszony (Kiss Irén) roppant felindulással és brachiummal újságolja családnak, hogy a vendégművésznek más mint Magda! A lelkész ezt megerősíti és kivizsi, hogy az apa bebocsátja házába kitagadott leányát. Az öregben azonban el a gyanu, hogy a leánya rossz utra tévedt s ezt meg is kérdi. Magda kiterőtegg válaszol, aztán otthon sem akar maradni, hanem me Mariska hugát (Szabó Irma) is, egy any szinte ostoba leánykát a vendéglőbe hívja magához, aki rokonnát Wendlofszky Missa hadnagyot (Deési), Francziska kisasszony unokácesését szereti, de akinek kaucziójánénj től függ. Keller megtudva a vendégművésznek kiletet tisztelet-t kívánja Magdánál tenni, hogy beszéljen vele annyi év után. — Magda elfogadja, de Keller nem köszöni meg. Kihivólag bánk vele a leány, tegezni kezdi s egyenesen megkérdi tőle, vajjon nem v a g y i k e a v a g y o n a r a, amelynek megszerzésére épen Keller kényszerítette. Keller meglepí ez a hang s védekezni kezd, de Magda kitör, atyjának pedig a lelkészszel megüzeni, hogy csak ugy marad a házban, ha multjáról nem kérdezősködnek, persze az öreg csak ugy nyugszik bele, hogy a lelkész hozzáhazudja: „mert ő maga fogja elmondani.” Schwartz nyugtalansága nőttön nő midőn Kellerrel való második találkozás alkalmával Magda elmondja neki egész történetét, bevallja, hogy gyermeke van, s férfi mindenre képes vállalkozni, Magda azonban megtiltja neki,

hogy gyermekét a magáénak nevezze, mert nem méltó rá, sőt ki akarja utasítani a házból, mire az apa is megtudja a dolgot, s kérdőre vonja Keller. Ez kész elégtételt adni, az öreg készül a párbajra, de a lelkész megnyugtató: békésen is eldől a dolog Csakugyan, Keller másnap megkéri Magda kezét, de hozzá teszi, hogy viszonyukról ne tudjon a világ. Ebbe s a gyermek eltávolításába Magda természetesen nem megy belé s inkább nem megy hozzá. Az öreg azonban katonatiszti becsületére hivatkozva kényszeríteni akarja miután már az nem volt érv, hogy Mariskát e nélkül a hadnagy nem veheti el. Erre aztán Magda bevallja, hogy — másokkal is volt viszonya s ezért ő nem méltó még Kellerhez sem Atyja pisz olyt ragad. Le akarja löni, az izgatottság azonban őt teríti a földre, ami aztán halálát okozza.

Ez a darab rövid képe, mert hiszen kelölleg kivonatolni alig lehet, Cselekvénye nincs, jelenetekből áll, s el kell ismernünk, hatások jelenetekből, amelyekben a szerző megrázó hangon öszionöz bennünket arra, hogy foglalkozzunk azzal a mind égetőbbé váló társadalmi kérdéssel, mely a nők szabadon élésének kényszerűségében rejlik.

Szabad-e férjtelen nőnek együtt utaznia férjével, — mint Magda teszi az énekmesterével, szabad-e látogatókat fogadnia, fogadóban laknia stb? Ez a darab tárgya s Sudermann igen sok hatást tud elérni fejtegetésével, részvétet tud gerjeszteni az eljélt, sőt az elbukott Magda iránt is, — amelyet hogy a végével miért dobát el a nézővel, hogy helyet adjon a megbotránkozásnak: megérteni képesek nem vagyunk. Ha ez nem történik, hanem Magda atyjával szemben is az anyai szeretet álláspontján marad, bármily társadalmi fel-fogás mellett is Magda mellé állunk s elítéljük a Keller aljasságát, így azonban — ha lehet — talán még magasabbra emeli őt Sudermann Magdánál. miat a mellett, — hogy jellemtelenségénél csak poltron volta nagyobb. Az ezredes szintén tehetetlen alak ugy amint Sudermann festi hogy nem sejtett velünk nála semmi feiki, állapotbeli hiányosságot sőt a valósi es lovag-erények hárcosul mutatja be. Ilyen félbolond pedig az egyiket sem képviselheti szerző a legnagyobb idője természetesen Magda irlette az ő fellépése amelynek minden fazisából kiérzik a mit sokszor hangoztat is. Éa — é n vagyok!

S midőn itt vagyunk egyenesen a szereplőkre térhetünk át mert lehetetlen addig tovább mennünk míg ki nem mondjuk hogy ha a darab nem aratott olyan hatást mint felépítésnél s az előadás színvonalán a látni fogva elvárható: az oka hogy hogy Komjáthyé asszvnny épen ezta jellemvónását nem domborította ki eléggé Magdának. Nála Magda csak bűnbánásában volt hatalmas s ezért bűnösnek láttuk őt s nem szanakoztunk rajta ugy miat ez a szerencsétlen alak az egész darabon keresztül elvárja a publikumtól. — Az első felvonásban ugy a közönség, mint a színpadi család tagjai közt inkább hidegséget, mint eszalatást és megáázkodást kelet, holott ezt nálunk épen nem a családban pedig csakis a magas vendégek nyilatkozatai után kellene érezni. Annal s kerültebb volt első jelenete Keller, midőn piezkazott vele, míg a gyermek emegétekor több szenvedélyt szerettünk volna érezni. Igaz, hogy hangja maris némi tomplulást mutatott de nem hisszük, sőt egyes részletek után állítjuk, hogy a nagyobb kitörések felett is teljes mértékben képes uralkodni.

Partnerével, Vidorral egyáltalán nem vagyunk megelegetve. Szerintünk s tapasztalataink is ezt mutatják, Kellernek Magdával való nagy jelenete a labából kell hogy az erőt kivegye, annak az embernek rezknetnie kell, akár a nyarfalel. Vidor urnak nem hittük el, midőn azt mondta Schwartzenak, hogy mélyen meg van rendülve. Pedig különben finoman játszott.

Szilágyi Vilmos nemes, nagy művészetre való s ami fő, diszkrét játékával teljes elismerésünket érdemelte ki. Ő el tudta hi etni

azt, amiről a szerző megfeledezett, hogy e t t ő l az emberől kitelik ez a szerep, ha mástól nem is.

K o m j á t h y János abban a bamba szerepben, amely a lelkész alakját alkotja, teljesen megállta helyét, s volt elég izlése ahhoz, hogy azt ki ne szinezze s így némileg valószíűvé tegye. K i s s Irén a Francziska k. a. szerepében olyan jeles komikának mutatkozott, aki még sok derült percet fog szerepni közönségünknek. Szabó Irma és Deési kedvesee játszótták meg ügyetlen felfogású szerepeiket az apróbb szerepek viselői közül pedig Vághó Istvánt emeljük ki, mielőtt F. Csigaházy E. Augustáját megdicsérnök, a melyet méltán megérdemel.

Szóval végezzük, a mivel kezdtük, oly finom és összhangzó játékot láttunk tegnap este, a melyről nyugodt lélekkel mondhatjuk, hogy K o m j á t h y t á r s u l a t a b e v i t t e s z i n h á z u n k b a a m ü v é s z e t e t.

A ház majdnem egészen megtelt. — A közönséghez azonban van egy pár szavunk. Azt kérjük nevezetesen, mivel jutalmazza a rendkívüli eseményeket, ha minden egyes színen minden nagyobb mondás után nyit s z i n e n k i t a p s o l n a k? Szerintünk ez megjárja Kutya-Bagason, de Debreczenben nem. Ilyen finom előadashoz diszkréttebb fogadtatás illik. —ot.

Ujdonságok.

* **Hivatalos esküvétel.** A tiszteletbeli rendőrfogalmazóvá kinevezett Csókka Sámuel közigazgatási gyakorók hivatalos esküjét holnap délelőtt 11 órakor teszi le a városháza nagy termében Simonffy Imre kir. tan. polgármester kezeihez.

* **Kossuth-szobor Kecskenémén.** Kecskenémét hazafias lakosága is gyűjtést indított a maga körében, azon czélból, hogy Kossuthnak halhatatlan érdemeit szobor hirdethesse városukban. A gyűjtés már eddig is szép eredménnyel járt, amennyiben eddig több mint ötezer forint gyűlt össze. — Hogy az melék minél imponzáusabb legyen, a gyűjtést most folytatják s a jövő év elején pályázatot hirdetnek a disztéren felállítandó Kossuth-szobor tervére.

* **A hivatás áldozata.** Kis-Ujszálláson megreudító szerencsétlenségnek esett áldozatul Kovács József ottani vasuti hivatalnok. Éjjel 12 órakor a Debreczen felé induló vonatot fogadta s a sineken megbotlott és elesett. A vonat éppen akkor érkezett meg, teljes gyorsasággal ugy, hogy már nem volt menekülés a szörnyű halál elől Kovács a sinek között fekiút s így a mozdony tűzszekrényre összemorzsolta testét ugy hogy rövid idő alatt kiszivvedett.

* **Az alsó szabolcsi tiszai ármentesítő társulat** október hó 12-diken d. e. 11 órakor a városháza nagytermében rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: A tiszavölgyi társulat közgyűlése meghatalmazottak választása. A folyó 1896. évi számadások megvizsgálására küldöttség nevezése; továbbá az anyag szerek s árvédelmi felszerelés szokásos évi felbízására megbizottak kijelölése. Az előzőleg tartott választmányi gyűlésben tárgyalat ügyekre nézve tett választmányi határozatok s javaslatai. Az 1887 évi költségvetés megállapítása. Az 1897 évi költségvetés szerint a rendes szükséglet 122,666 forint 95 kr. a rendkívüli kiadások 37800 frtot tesznek, így az összes szükséglet 160466 frt 95 kr. 21500 frittal kevesebb mint 1896-ban. A fedezet 162161 frt 92 kr. A tavalyi 7 kr. helyett 5 kr. kivetést hoz javaslatba az igazgatóság.

* **Egy megyebizottsági tag halála.** A vármegye egész közönségét gyászba borított az a hír, mely ma reggel érkezett Debreczenbe, hogy Dr. Horváth Dénes megyei bizottsági tag, nádudvari községi orvos és tiszteletbeli járóorvos elhunyt. A kiszivvedett orvos

hirneves volt, rendkívül szerette úgy Nádudvar, mint a környék népe az orvost, kit életmentőnek ismertek mindenkoron. Az elhunyt 44 éves volt s így annál általánosabb részét a korán meghalt iránt. — Dr. Horváth Dénes nőfien volt s így teljesen az orsosi tudományok szentelhetette életét. Temetése általános részvét mellett ma délután ment végbe Nádudvaron, melyre a megye részéről

* **Meghívó.** A Patóházi ev. ref. egyház 1896. évi október hó 11-én magyar hazánk ezredéves fenállása alkalmából fölépített templomának felszentelését fogja ünnepelni, mely alkalommal s ennek örömeire táncvigalmat rendez, melyre kívül czimzett urat és családját tisz. elittel meghívja az egyház előjáróság nevével Bartók Károly lelkész. Tóth Mór főgondnok. Kánya Zsigmond gondnok. A táncmulatság két külön helyiségben fog megtartani. Belepti díj a zárkörű tánczmuatságba: Személy jegy 1 frt, családjegy 2 frt 50 kr. Belepti díj a nyilvános táncmulatságba sz. j. 50 kr. Cs. j. 1. Az ünnepély kedvezőtlen időben is megtartatik s fedett helyiségről gondoskodva lesz. Felülízesek köszönettel fogadtatnak s hirdapilag nyugtáztatnak. Aranyosmegeyes a vonat Nagybánya és Szatmár felől reggel 8 órakor érkezik. Tel a vendégek beszállítására kellő szamu kocsikról gondoskodva van.

* **Az állami anyakönyvvezetés egy éve**
Tegnap volt egy éve, hogy az állami anyakönyvekről és a polgári házasságról szóló törvények életbe léptek. — Azóta a liberális egyházpolitikai reformok fényesen beváltak, a törvények az ország egész területén végrehajthatnak. Érdekesnek tartjuk az állami anyakönyvvezetés és a polgári házasság életbe léptetésének egy éves fordulóját alkalmából a debreczeni állami anyakönyvi hivatal ügyforgalmát kimutatni. Bejegyeztetett egy év alatt összesen 2514 születés. Közzétett egy év alatt összesen 769 házassági kihirdetés. Megkötött összesen 542 polgári házasság. Bevezetett egy év alatt összesen 2014 halálozás. Az első kihirdetett jegvespár Kiss János és Kopesák Anna, az utolsó Dr. Galánffy János és Öregh Ilona volt. — Az első házasságot Rahbauer Ede és Nagy Zsófia, az utolsót Máté Ferenc és Buray Eszter kötötték. Az anyakönyvvezetők tehát egy év alatt nem kevesebb, mint 5839 bejegyzést eszközöltek, a mi bizony nem csekély munka.

Dalestély. A debreczeni kereskedő ifjak önképző egyesületének dalköre 1896. okt. hó 3-án, szombaton, a Margit fürdő dísztermében Veres Tóni zenekara közreműködésével a dalestély rendez, kívül czimzett és becses családja tisztelettel meghívatik. Műsor. 1 Szabadsággal Hubertől 2. Ahitát az erdőben Abt-tól. 3. Rip van Winkle Pianquettől. [magánének, előadja Horváth Sándor ur, zenekísérettel.] 4. Isten hozzád Riegertől. 5. Népdal egyveleg Szentirmaytól. Belepti díj személyenként 1 frt. — Családjegy 2 frt. Kezdeté 8¹/₂ órakor. A pártoló jegytulajdonosok szabadjegyeiket használhatják. Pártoló tagsági alairást elfogad a pénztár.

* **Alkotmányos harcz a főiskolában.**
A főiskola megnyit s így kezdetüket vetek az akadémiai tanszakain az alkotmányos küzdelmek is. — Egyesületek, körök, melyek a mi ifjuságunk kebelében virágzásnak most alakulnak meg. Legfontosabb ezek közt a könyvtárnok és a jogász segélyző egyesületi elnök választása. Két párt áll egymással szemben; s a melyik az első összecsapásnál győzött, az győz aztán minden vonalon. — Az első csatázás most a jogász segítő egyesület elnök választás lesz. Két ifju áll egymással szemben, mint a két párt jelöltje. Az egyik párt Ábrahám Dezső IV-ed éves joghallgató mellé sorakozott (fehér toll), míg a másik, amelynek a tavalyi vereség után nagy kilátása van a győzelemre, Torday Sándor szintén IV-ed

éves joghallgató nagy képzettségű ifjút tartja jelöltjének (veres toll). — A komolyabb Torday-párt nyugodtsággal néz a küzdelem elé, mert a tavalyi Kovács-féle párt tagjai, akikből áll mostan Ábrahám pártja rendkívül meglojgyatkoztak úgy számban, mint lelkesedésben.

* **Halálozás.** Vettük s a legmélyebb sajnálattal érzenek kifejezése mellett közöljük a következő Gyászjelentést: Fájdalmas szívvel tudatjuk a felejtetlen jó anyának nagyanyának napának és jó rokonak néhai özv. MARIALAKY Mihályné Némethy Mária Juliánának folyó évi Október hó 1-én életének 70-ik és özvegységének 11-ik évében szívzselhűdés következtében beállott csendes elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. évi Október hó 3-án. d. u. 1/4 órakor fognak a ref. egyház szertartása szerint a Kis-Csapó-utcai 789. számú háznál tartandó rövid imával, a Hatvan-utcai temetőbe örök nyugalomra tetetni. Mely végtisztességtételre a megboldogultnak rokonait jó ösmeréseit és általában a résztvevő közönséget bánatos szívvel meghívjuk Debreczen 1896. Október hó 1. Bánatos gyermekei; Marialaky János nejevel Trégele Mariskával és gyermekével Jolánkával Marialaky Mihály, Marialaky György nejevel Károly Annával. Marialaky Irma, Marialaky Emma férjével Haraszthy Jenővel, Marialaky Elek, Marialaky Piroška férjével Szahó Kálmánnal és gyermekeivel Sándor és Katinkával Béke poraira! A temetést Dankó M. temetk. intézete rendezi.

* **Köszönet nyilvánítás.** Megboldogult feledhetetlen jó férjem gyászteretén résztvevő, mind azon rokonainknak, jóbarátainknak, az elhunyt pályatársainak, a városi dalegyület tisztelt tagjainak, valamint a résztvevő nagyérdemű közönségnek, kik szíves megjelenésük által bánatunkat enyhíteni s mély fájdalomunkban velünk osztozkodni kegyesek voltak — fogadják tanusított részvétökért, leghálásabb — szívből eredő köszönetemet. Debreczen 1896. okt. 2. Özv. T i k o s Jozsefné gyermekeim nevében is,

Táviratok.

A csári pár Párisban.

Budapest, okt. 2. A Debr. ered. táv. Mint Párisból jelentik, a párisi szocialista képviselő és a párisi községtanács elnöke t i l t a k o z n a k a csári pár fogadása alkalmából rendezett ünnepségek ellen.

Kossuth Ferenc beteg.

Budapest, okt. 27. (A Debr. ered. táv.) K o s s u t h Ferenc országgyűlési képviselőtől B e n e l Ferenc, a kolozsvári függetlenségi pár elnöke a következő levelet kapta: „Végtelenül fájlalom, hogy betegségem megfoszt az örömtől, miszerint a magyar függetlenség kitartóbb védbástyáját, Erdélyt és Kolozsvárt láthassam, de szívvel, lélekkel önökkel csak és mihelyt lehetséges lesz, megfogok önök között jelenni.

Kérem tudassa sajnós ketegségemet azokkal, a kik engem szívesen láttak volna. Tisztelettel:

Kossuth Ferenc.”

Kolozsvárt, a mint onnan jelentik, a legmélyebb fájdalom érzésével fogadják a hírt, hogy ez a várva-várt látogatás ezúttal elmarad

A függetlenségi és 48-as párt tegnap K o s s u t h betegsége folytán ö nékül tartott bizalmas értekezletet, melyen megbeszéltek a bekövetkező választások által rájuk hárult teendőket. A párt a legnagyobb bizalommal megy a választásba, az a remény, hogy megizmosodva kerül ki a küzdelemből.

A Dunába zuhant ügyvéd.

Budapest, okt. 2. A Debr. ered. táv. Tegnap este A g o r a s z t ó Szilárd 63 éves budapesti ügyvéd a M a r g i t szigetre igyekezőn a helyi hajóra akart leszállni, azonban a kikötő hidról

a D u n á b a zuhant és belefullt. L e á n y a előtte ment s a kiáltásra fordult meg. A történet látása annyira hatott rá, hogy á j u l v a esett össze.

A kolozsvári vértanu ünnep.

Debreczen, okt. 2.

Vettük a következő meghívót: A Kolozsvári orsz. történelmi ereklye muzeum 1896. okt. 17-én Kolozsvárt tartandó millennium évi ünnepi közgyűlésére, valamint a kolozsvári honvéd vértanu emlék 1896 október 18-án (vasárnap) tartandó felszentelésére a kívül czimzettet tisztelettel meghívják. Kolozsvárt 1896. aug. 28-án. Az ünnepély rendezésére felkért díszelnökök: Gr. Esterházy Kálmán elnök. Végh Bertalan ezredes, társ-elnök, Szigethy Miklós ezredes társ-elnök, a kolozsvári és kolozsmegyei honvéd-egylet részéről: Szabó Sámuel, a honv. egylet elnöke, Nagy Lajos a honvéd egylet alelnöke, Bíró József a honvéd egylet alelnöke. Nagy Pal jegyző, Mamicza János pénztárnok, Albach Géza, Bay János, Boeskor Lajos, Böckel Károly, Nedorosztek János, Persián Gerő, Spaller Károly, Stark Lajos, Szucsáky Imre, Vincze István, a honvéd egylet választmányi tagjai. Deáky Albert, a kolozsvári márcz. 15. állandó bizottság elnöke, s az orsz. történelmi muzeum elnöke. Hory Béla a kolozsvári márcz. 15. állandó bizottság és a tört. muzeum pénztárnoka. Kuszko István a kolozsvári orsz. ereklye muzeum öre, a »Történelmi Lapok« szerkesztője.

Tamás András és Sándor László.

E két vértanura vonatkozólag a következő adatokat közöljük a »Történelmi Lapok« adatai nyomán.

Tamás András alezredes Csikvármegye Csik-Mádéfalva községben, mely a Bukow császári tábornok által elkövetett »siccutidium« következtében vértanúság színhelyévé avatott vala, 1784. okt. 26-án született, Tamás Mátyás és Ölti Katalin nevű nemes székely szülőktől.

A Tamás család székely huszár (löfő) család volt. Tamás Csik Somlyón járt iskolába) Azután a család által kiállított és tényleges szolgálatban tartott határőr katona lett, mindaddig, a míg tiszté kineveztetett. Mint tiszt a 11 sz. székelyhuszár határhozrendben szolgált, hol fokozatosan I. osz. századosná lépett elő, s mint czimzetes őrnagy ment nyugállományba.

Tamás Andrást mint nyugdíjast érte az 1848—49-iki szabadságharc. Ekkor ő is honvéd lett alezredesi rendfokozattal. Gál Sándor ezredes személyesen felkereste őt Csik-Mádéfalván és felszólította, hogy Csik-Szeredában a térparancsnokság vezetését vállalja el. Ő előrehaladott kora dacára erre készséggel vállalkozott; s térparancsnokká ki is nevezetett. Kinevezéséről Bem parancs-könyvében szösz szerint ez áll:

»Gál Sándor ezredes ajánlatára Tamás András nyugalmazott őrnagy — mostani nemzetőri főparancsnok a Székelyföldön 39 éves szolgálata s most is általa igen czélszerűen tett hasznos intézkedése megjutalmazásul az ezredesnek neveztetik ki f. hó 1-től járó rangl gal és illetménynyel. Bem parancskönyvéből, Segesvár 1849. márcz. 7.»

Itt és e minőségben teljesített szolgálatot tovább egy felévnél, 1849-ben egy ugynevezett lándzsás csapatot szervezett és azt Sepsiszent-Györgyre vezette, hol az ott vívott csatában részt vett.

A fegyverletétel után Udvarhelyen át Csikba hazafelé ment. Utközben a Hargita hegyen Péterfi nevű r. kathepaz figyelmeztette, hogy nem jó most Csikba menni, mert a viaszonyok ott olyanok, hogy életét veszély fenyegeti — De ő erre azt felelte: nem félek, mert nem követtem el semmit, a miért hallal büntethetőnek. Haza ment tehát. Rövid idő múltán Csik Szépvizre rándult, hol gyantlanul vásárolt egy boltban. De itt utol érte szomorú sorsa, mert Gergely István akkori falusbíró mindenestre rémuralom kéayszere

alatt vasvillás legényekkel letartóztatta és Csik Szeredába kiértette s ott az osztrák katonaságnak átadatta. — Innen több fogoly társával, egyebek között mádéfalvai Székely Zsigmond volt királybróval és csikrakosi C-utak Ignáczsal Kolozsvárra szállított, hol csikrapolczi Sándor László őrnaggyal egyszerre elítélte.

Egészséges, erőteljes ember volt, élhetett volna még 20—25 évig is!

A csikszéki honvéd egyesület több lelkes kolozsvári polgár hozzájárulásával a kolozsvári temetőben sírkövet állíttatott emlékére 1869-ben. A kő a középúton baloldalon látható.

Ez emlékkövön ez áll:

†

Emléke.

Volt cs. k. huszár őrnagy, később honvéd alezredes.

CS. MÁDÉFALVI

TAMÁS ANDRÁSNAK

ki szül. okt. 26 1784.

Ha a irántiszereletért, mint vértann kiszendelt Kolozsvárt, nov. 9. 1849.

Emelve

Cs. széki honvéd egyesület által.

Több lelkes kolozsvári polgárok hozzájárulásával. 1869.

Az emlékkő 3 m. magas homokkő tetején gömb van. A követ arnyas gesztenye fák veszik körül. Mint látszik akkor 27 évvel ezelőtt nem tudták sem azt, hogy mikor végeztették sem azt hogy hol végezték ki s hogy hamvai hol porlanak. Az okt. 26. és nov. 9. dátum hibás és a felirathban nincs megemlítve, hol végezték ki.

Sándor Lászlóra nézve adatot közöl Tamás András egykori segédsztyje Gál Ignác 1848—49 honvéd százados. Ez adatok szerint valamint a többi összegyűjtött részletek nyomán (lásd Tört. Lapok 1895. évi 170. 185 lap) kitűnik, hogy Sándor László 16 padosi oláh gyilkost és gyújtogatót kísért Udvarhelyre.

Mikor Sándor László a foglyokat kísérte s a mikor az erdőbe ért a Homoród völgyében levő Czeken hegy tulsó részén az erdő aljában felfegyverzett oláh csapatok közeledtek feléjük. A csapat megtámadta a kíséretet azzal a szándékkal hogy a foglyokat kiszabadítsa s a kíséretet leölje.

E támadásra a foglyok is menekülni kezdtek s néhányan már a támadókhoz csatlakoztak. Sándornak egyébb tenni valója nem volt hogy egyrésztől feladatát másrésztől magát és kíséretét a martalóczok kezei közül kiszabadítsa tüzet vezényelt s lelővette őket azzal a szekeressel együtt a ki egynéhányat a foglyok közül szekeresre már fel is vett.

A lövésre a lándzsás martalóczok gyávan elmenekültek.

E lövöldözött padosi oláhok közönséges rablógyilkosok voltak. Vad kegyetlenségeik sorozatát bajos lenne össze gyűjteni. Ez a padosi 16 oláh követte el azt hogy a nőket megnyuzták síró kisdedeket labdaként a levegőbe dobták, s lándzsáival fogták ki. Ez emberi érzületéből kivetkőzött csapat egy székely asszonyt elevenen felbasított s magzatát kivette.

Mudkettőre nézve Urbán ítélete szó szerint a következőket írja:

Ítélet.

Erdélyi, Csikszék, Mádéfalva helyiségében születésű nyugalmazott Cs. Kir. Czimzetes Őrnagy Tamás András, ki Vallásra nézve R. Catholikus és csakugyan Erdélyi Csikszék Tapolca helyiségben születésű Sándor László, ki hasonlólag vallásra nézve R. Catholikus, az ellenök vegbe vitelt törvényes vizsgálat minden megállottak még pedig:

Őrnagy Tamás András, hogy ő a pártütő sereg szolgálatában lépett, előléptetéseit attól elfogadta és a pártütők érdekében pro-damációkat bocsátott és terjesztett légyen, melyek által a csikszéki székelyek halál büntetés terhe alatt nemcsak az uralkodó elleni ellentállásra szállítottak fel, a hanem a Debreczeni gyűlés által idei Április 14-én hozott határozata is tudokra adatott: megvallotta

végre azt is, hogy folyó évi Junis havába a Csikszéki nemzeti őrséget rendezte, s azt mint fővezér a cs. kir. seregek ellen csatára vezérelte legyen, mi okon Tamás András felség-sértési büntényiért, nyug. pénze elvesztése, Őrnagyi hivatalából elmozdítása és minden a közállományi kincstár kürtalanítására szolgáló vagyonának elvesztése mellett kötél általi akasztófán leendő kivégzésre ítéltetett.

Sándor László pedig megvallotta, hogy 17 padosi oláh, kiket Udvarhelyre vala kísérendő, minden alap és ok nélkül agyon lövetett, — mi okon nevezett Sándor László gyilkosság vékeért akasztófán kötél általi kivégzésre ítéltetett.

Mely ítélet megerősített és kihirdetve a mai napon két vádlóton végrehajtott.

Kolozsvárt, október 18-kán 1849.

A cs. kir. haditörvényszéktől.

Az ítéletet Tamás András egykori fogora néhai Sántha István hagyatékából a történelmi muzeum őrzi.

(Folyt. köv.)

Köszönetnyilvánítás

a „Zion” debreczeni betegsegélyző egyesület pénztára javára befolyt adományokért az 1896. évi augusztus 20-án rendezett zászló-felavatási-ünnepély alkalmából.

(Vége.)

	korona	flár
Böhm Brüder, Bécs	6	—
Bechert Manó, Helyben	6	—
Bányai József,	6	—
Deutsch Adolf,	6	—
Ernst & Pulitzer, Bécs	6	—
Erdösi Károly, Helyben	6	—
Friedmann Jaques, Helyben	6	—
Fried Emil, Helyben	6	—
Fischer Salamon, Helyben	6	—
Fried Leo, Ohat	6	—
Fényes Mór, Helyben	6	—
Fürst Jakab és Fiai, Budapest	6	—
Ifj. Fülöp Ignác, Helyben	6	—
Guttmann Jakab,	6	—
Gabányi Sándor	6	—
Guth Adolf,	6	—
Hammerli J., Pécs	6	—
Herczfelder Géza, Helyben	6	—
Herskovits Emánuel,	6	—
Jónás Mór,	6	—
Kohn & Löw, Bécs	6	—
König Herman,	6	—
Katz Lajos, Helyben	6	—
Kropf Mór,	6	—
Kohn Lajos festő, Helyben	6	—
Kraft Salamon, Helyben	6	—
Kain József,	6	—
Klein Jakab,	6	—
Kupfer József,	6	—
Klein Miksa,	6	—
Kaufmann Lipót,	6	—
Klein Izidor, Zsófitanya	6	—
Löwinger & Laufer, Bécs	6	—
Löwy Henrik Helyben	6	—
Lamberger Ignác, Helyben	6	—
Liedermann Mihály,	6	—
Lusztig Dezső,	6	—
Mandel Zsigmond	6	—
Mendelovits Lajos,	6	—
Quitner Lajos, Bécs	6	—
Rosenfeld S. Adolf, Helyben	6	—
Rosenberg Emil,	6	—
Roth Antal,	6	—
Rosenthal Jenő,	6	—
Stern Izidor,	6	—
Spitz Gyula,	6	—
Szöllösi Ferencz	6	—
Schwarz Bernát,	6	—
Stark Mór,	6	—
Steier Gyula,	6	—
Térei József,	6	—
Weinberger Lajos	6	—
Weisz Antal,	6	—
Weisz Mór,	6	—
Widder Sámuel,	6	—
Weisz Zsigmond,	6	—

Weisz Farkas Helyben	6	—
Weisz és Berger, Budapest	6	—
Zichermann Herman, Helyben	6	—
Ziegler Dávid, Brünn	6	—
Friedmann Bernát, Helyben	6	—
Fülöp Adolf,	5	—
Gelberger Dávid	5	—
Klein Bernát,	5	—
Velkovits Tóbiás	5	—
Burger D. József,	5	—
Biró Béla,	4	—
Braun Miksa	4	—
Bloxberg Simon.	4	—
Braun Lipót,	4	—
Braunstein Ignác	4	—
Boros Adolf,	4	—
Csillag József,	4	—
Czigler Joachim,	4	—
Deutsch Ignác pinczér Helyben	4	—
Fischer Bernát,	4	—
Fischer Adolf,	4	—
Flamm József,	4	—
Fischer Béla,	4	—
Fischer Menyhért,	4	—
Grosz Sámuel,	4	—
Goldberger Lajos,	4	—
Grünfeld Ferencz,	4	—
Goldstein Soma,	4	—
Goldstein Bernát,	4	—
Halberger Mór,	4	—
Hartstein Lipót,	4	—
Heit S., Bécs	4	—
Klein Sámuel, Helyben	4	—
Kanzler József,	4	—
Kaiser Salamon,	4	—
Ifj. Kellner Dávid	4	—
Krausz Mór,	4	—
Krausz Kálmán	4	—
Ifj. Kohn Mór	4	—
Klein Márton	4	—
Kramer József,	4	—
Kerber Herman	4	—
Dr. Kardos Albert, Helyben	4	—
Kohn Zsigmond, Helyben	4	—
Kohn Lajos fűszerkeres., Helyben	4	—
Lindenfeld Ignác, Helyben	4	—
Luksz Mór,	4	—
Moskovits Ferencz,	4	—
Nasch József,	4	—
Neuman Jakab	4	—
Reinitz Izidor, Bécs	4	—
Rose Dezső, Helyben	4	—
Rosenfeld Miksa, Helyben	4	—
Reich Sándor,	4	—
Rosenberg Adolf	4	—
Eedl Gábor,	4	—
Dr. Rosenberg Mór	4	—
Simonovits Dezső,	4	—
Spitzer Jakab,	4	—
Steiner József,	4	—
Stern Péter,	4	—
Schneider Lipót,	4	—
Schwarz Lipót,	4	—
Schwarz Fülöp,	4	—
Spira Ferencz,	4	—
Turai Farkas,	4	—
Ujlaki József,	4	—
Weisz Zsigmond,	4	—
Weisz József,	4	—
Wiener Vilmos,	4	—
Özv. Weissenberg Jakabné, Helyben	4	—
Berger Bertalan, Helyben	3	—
Deutsch Ign. szabó,	3	—
Gelberger Lajos,	3	—
Herman Benjamin,	3	—
Kohn Ábrahám,	3	—
Krausz Henriette,	3	—
Kohn Dávid,	3	—
Klein László,	3	—
Brüder Izidor,	2	—
Deutsch József,	2	—
Deutsch Sámuel,	2	—
Deutsch Lajos,	2	—
Erdei Herman,	2	—
Feldman Dávid,	2	—
Friedman Péter,	2	—
Fodor Jenő,	2	—
Gelbmann József,	2	—
Groszmann Emma,	2	—
Hevesi Gyula,	2	—
Klein Mór, Budapest	2	—

Leuchtman Jakab, Helyben	2	—
Ózv. Leopold Adolfné, Helyben	2	—
Luksz Ferencz, Helyben	2	—
Lippe József,	2	—
Rosenthal Mór,	2	—
Reich Jakab,	2	—
Thieszen Arthur, Helyben	2	—
Weisz Mór, Helyben	2	—
Weisz Ferencz,	2	—
Vizvári Ignác,	2	—
Weinberger Sándor,	2	—
Bernáth Jenőné,	—	80
Schwarz Ignác,	—	40
N. N.	—	40
Összesen :	3748	60

Midőn a felsorolt nemesszívű adakozóknak ritka áldozatkészségükért ez uton is hálás köszönetet mondunk, nem mulaszthatjuk el a legbensőbb hála adóját leróni elsősorban a zászlóanyának, Reichman Árminné Öngagyágának, Weisz Sándorné Öngagyágának a zászlóhoz készített remek kivitelű és nagybecsű szalagért, a zászló bizottságnak és különösen páratlan buzgalmu elnökének Schwarz M. L. urnak hónapokon át kifejtett fáradhatatlan munkásságáért, a vigalmi bizottságnak és érdemes elnökének Dr. Balkányi Emil urnak, főtiszt. Krausz Vilmos főbíró, Dr. Bakonyi Samu, Dr. Benedek János urnaknak előadott tartalomdu és nagyrészt beszédek, illetve a nagyhatású költeményért, a derék munkás Dalegyletnek és érdemes elnökének Horkai Lajos urnak szíves közreműködéséért, a debreczeni Pinczér-Egyletnek testületi megjelenéséért, a kereskedő ifjak önképzőköre elnökségének a helyiség átengedéseért, a helybeli sajtónak az egylet irányában mindenkor és ez akklammal is tanúsított előzetekességéért, Bernát Jenő urnak az általa készített szép zászló nyelért, a nyoszolyó leányoknak, vőfélyeknek és általában mindazoknak, kik akár szíves közreműködésük, akár személyes megjelenésük, avagy képviseltesük által az egylet iránti jóindulatukat tanúsították és az ünnepély fényéhez, erkölcsi és anyagi sikeréhez hozzájárulni kegyeskedtek.

A „Zion“ debr. betegs. egylet eljárársága.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatösdé

okt. 1.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Busa	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg
Bánsági ó	75	7.05	76	7.20
» »	77	7.15	78	7.20
» »	79	7.20	80	7.30
Tiszavidéki ó	75	7.20	76	7.25
» »	77	7.20	78	7.25
» »	79	7.35	80	7.40
Pes vidéki ó	75	7.15	76	7.20
» »	77	7.15	78	7.20
» »	79	7.30	80	7.35
Fehérmegyei ó	75	7.15	76	7.20
» »	77	7.15	78	7.20
» »	79	7.35	80	7.45
Bácskai ó	75	7.20	76	7.30
» »	77	7.20	78	7.30
» »	79	7.35	80	7.45
Észak magy	75	7.20	76	7.20
» »	77	7.20	78	7.20
» »	79	7.35	80	7.40
		Min. hekt.-ben	Ar kilógram	
Rozs elsőrendű új	70-72	6.25	6.30	
» másodrendű új	—	6.15	6.20	
Árpa takarmánynak »	60-62	4.10	4.40	
» égetni való —	62-64	5.20	6.00	
» serfőzdei —	64-66	5.50	5.85	
Zab — — — új	39-41	5.45	6. —	
Tengeri búza, i — új	—	3.80	5.90	
» más nemű —	—	3.70	3.75	
Repcze búza, i —	—	0 —	0 —	
» — — — — —	—	10.50	11 —	

Kőbányai sertés-piacz.

okt. 1.

Hizott sertés árak : 1. Magyar első rendű Óreg nehéz (páronként —400 klgon felüli sulyban

— krig. 2. Óreg közép (páronként 300—400 kilogram sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 20 kgon felüli sulyban) 55-53 krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 klg.— sulyban 54—55 krig. 5. Fialat könnyű páronként 250 kgr. terjedő sulyban — krig. Magyar szedett nehéz páronként 280 klg. felüli sulyban 52—53 kr. Közép pkint 220—180 klg. felüli sulyban 44—46 krig. Könnyű pként 220 klg. terjed sulyban 43—44 krig. III. Szerbia Nehéz pként 220 klg felüli sulyban 53¹/₂, 54 krig. Közép pként 220—260 klg terjedő sulyban 45—46 krig. Könnyű pként 220 klg terjedő sulyban 53—54 krig.

Sertés létszám 1896 szept. 29. napján volt készsetben 5493 drb. 1896. szept. hó 30-ik napján felhajtattott 579 drb. 1896 szept. 30-ik napján elszállított 401 db. 1896. évi október hó 1-ső napjára maradt készletben 5671 db. A hizott sertés üzletirányzata — laáltozatlan

CSARNOK

Az Ypszilonosék.

— Elbeszélés. —

Fordította : **Kalocsa Róza.**

— (Folytatás.) —

De ez a nő nem panaszkodott soha, jól öltözködve, egyenes tartással ült az asztalnál a theáskanna mögött, rendre intette Molnárét, pártfogolta Málíkat — ez a kettő maradt hű hozzá a sok magasrangú ismerős h-lyett, — és ha valaki hallja Cserépnét, ő a legirigyesremélőbb a föld kereségén.

Hanem az a titkos aggodalom, hogy az ő Aladárkájának valamikor mégis rosszul mehete a dolga, egy pplanatig sem hagyta őt nyugodni; ezért is a mit csak megtakaríthatott mit csak megtakaríthatott minden krajczárkát összerakosgatott, hogy ha valami baj érhetné megint az ő bálványát, azonnal segílyére lehessen.

Néha ugyan még azon is rajtakapta magát, egyedüliségében, hogy csodálkozott, a miért Sándor már semmiféle kísérlet-t nem tesz bocsanatát kieszközölni; este már nem tudott dolgozni, ilyenkor aztán mindenféle gondolatok jutottak eszébe, a melyekben bizonyos békülékenységi hajlamok voltak észlelhetők, különösen mióta meghallotta, hogy unokája született. Hanem először, természetesen a fia boruljon az ő lábaihoz!

Hanem annak meg mióta az anyját amitotta, sokkal rosszabb volt a lekiismerete, semhogy anyja elé meát volna kerülni. E mellett Sándor arról sem volt egészen biztos, ha vajjon ki tudná-e állani, ha ő előtte anyja most is, mint az előtt olyan dicséneket zengedeze Aladárkáról. Már eddig is nevezetel-összegeket küldözött öcsésének és semmi kedve sem volt őt maga elé mintaképen állítani. Általában idején valónak találta anyját a dolgok valódi állásáról felvilágosítani kisebb fia helyzetét illetőleg, de Gusziika mindig visszatartoztatta őt etől.

— Ne tedd te ez, kedves Sándorom, lásd a te szájadból ez két-zeres csapas volna; ugy sem fogja örökre titokban tarthatni szerencsétlen körülményeit; ugys régen nem hallatott magáról és egyszer csak, meglásd, egészen érongyosodva jó huza, akkor ugys kitudódik minden.

De híz a dolog másként fordult; — Aladár rendszeren irt anyjának, apró rövid leveket, melyekben a mama hogy letéről tudokozódott és ujra meg ujra kérte, hogy ne csináljon olyan nagy dolgot az ő szerény pénzküldeményeiből, nagyon megszegyeniti őt anyja tulzott hálaja. Ezek az üres gondolatok szegény levélkek voltak annak a magános asszonynak egyetlen örömei az életben, megvigasztalták őt, hogy nem élt, nem küzdött, nem dolgozott hiában.

De mostanában másfélév hosszú idő telt el, mióta Cserépné semmit sem hallot fiáról. Szörnyű nyugtalanság vett rajta erőt, a legirtózatossab képek táruáltak fel előtte, úgyhogy az előszoba csengetyűjének minden megszólá-

lásakor összerázkódott. Huszszor is odafutott asztalfiókjához, hogy megszámlálja megtakarított pénzét. Azután összeszidta magát, hogy mit gondol, mi jut eszébe, hát nem érkezik-e meg minden hónap elején a bankártól az ő hetvenöt forintja Cserépi Cserépy Aladár ur megbizásából!

— Nagyon idegen vén asszony lett belőlem, moudogató magában, Aladárka kétségbe volna esve, ha tudná, hogy milyen gondokat okozok magamnak.

Vasárnap volt; Cserépné még egy tekintetet vetett a gondosan felterített theasztra, portörölővel végig simította az a nélkül is ragyogó theáskannát és éppen vasároapi öltözékét akarta előkeresni a mikor az előszobában csengettek. A felsőbb emeleti szobaleány volt; ezerszer kér bocsanatot, de a levélhordó ma reggel itt volt, csöngettetett is, de minthogy senki sem nyitotta fel neki, hát ezt a csomagot odafenn hagyta; ők meg elmentek a templomba és a nagyságos asszonynak csak most jutott eszébe az ott hagyott csomag.

(Folyt. köv)

VASUTI MENETREND.

1896. október hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul.

Budapest-felé	gyorsvonat	reggel	8 ó. 15 p.
Budapest—Nagyvárad-felé		délután	12 ó. 36 p.
» »		délután	3 ó. 48 p.
» »		este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé)		délután	3. ó. 48 p.
» »		minden kedden déli	12 ó.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat		este	8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé		délután	4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé		este	8 ó. — p.
» »		éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig		reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé)		reggel	5 ó. 30 p.
Miskolcz—Kassa felé)		este	8 ó. 10 p.
Szerencs—S.-A.-U—Kassa felé d. u			4 ó. 02 p.
H.-BöszörményB.-Szt-M felé máv-ról	reggel		5 ó. 28 p.
» »	vásártérről		5 ó. 51 p.
» »	máv-ról	délután	3 ó. 57 p.
» »	vásártérről		4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról	reggel		4 ó. 42 p.
» »	vásártérről		5 ó. — p.
Ohat—Kócs—Polgár felé máv-ról d. u.			4 ó. 12 p.
» »	vásártérről d. u.		4 ó. 24 p.
Derecske—Nagy-Léta felé	8 ó. r. 35 p.	és d. u.	4 ó. 17 p.

Debreczenbe érkezik.

Budapest-Nagyvárad felől	d. után	3 ó. 47 p.
» »	gyorsvonat	este 7 ó. 09 p.
» »	reggel	2 ó. 40 p.
N.-Várad-Pl-Ladány »	reggel	5 ó. 12 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel	7 ó. 50 p.
» »	délután	12 ó. 16 p.
» »	este	10 ó. 16 p.
Csak P.-Ladányról	reggel	7 ó. 40 p.
Csak Szatmárról	es e	6 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől)	reggel	8 ó. 37 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől)	este	7 ó. 50 p.
B-Sz-M—H.-Böször felél vásártérré	reggel	8 ó. 09 p.
» »	máv-ra	8 ó. 17 p.
» »	vásártérré	este 6 ó. 40 p.
» »	máv-ra	este 6 ó. 49 p.
F.-Abony felől vásártérré	délután	5 ó. 23 p.
» »	máv-höz	5 ó. 32 p.
Ohat—Kócs—Polgár	vásártérré	reggel 7 ó. 50 p.
» »	m. á. v. hoz	8 ó. — p.
De ecske—Nagy-Léta felől r	7 ó. 25 p. d. u	3 ó. 18 p.

Nyilttér.

Müller-

szálloda „A MAGYAR KIRÁLYHOZ“

BUDAPESTEN.

A város központján. Ujonnán berendezve. Villanyos világítás. A földalatti vasut vépöntjén. Uj tulajdonos. Kitünő szolgálat. Igen mérsékelt árak. Világítás és kiszolgálát nem számítatik.

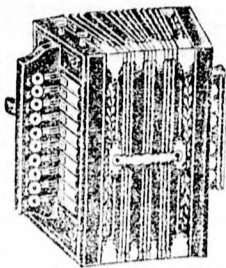
Valódi vásznak,
Kész kelengyék, törülközők,
asztal és kávésterítékek
dus választéka
KARDOS LÁSZLÓ-nál.

51311896. szám.

Figyelmeztetés.

Az ezen lapban folyó évi szeptember hóban a cs. és kir. 7. hadtest valamint a m. kir. Honvédség csapatjai részére szükséges zab és kenyér szállítására vonatkozólag megjelent hirdetményre ezennel figyelmeztetik.

A cs. és kir. 7. hadtest Intendánságától.

Csak
41 $\frac{1}{2}$ frtért
szállítom az én világhírű
„BOHEMIA“

huzó harmonikaimat,
hosszu foggantyúval és valódi gyöngyház lapocskáival 2 kettős rugója és 11 réti erős foggantyúja va., eltörhetetlen réz óvsarkokkal

A hangok egyes lapokon vannak, minek következtében a harmonika orgonaszzerű hangu.
40 hangu 2 Reg. nagys. 15 $\frac{1}{2}$ + 33 cm. = frt 4 $\frac{1}{2}$
60 „ 3 „ „ 17 + 34 „ = „ 5 $\frac{1}{2}$
80 „ 4 „ „ 17 $\frac{1}{2}$ + 34 $\frac{1}{2}$ „ = „ 6 $\frac{1}{2}$

Saját magát tanító iskola ingyen. — Porto és csomagolás 60 kr.

Képes árlap ingyen.

SCHUSTER C. A. harmonika-gyáros
GRASLITZ, (Csehország)

Küldés utánvétellel. — Becserelés megengedve.
Viszonteladók kerestetnek.

Az 1895. évi cairoi s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon **disz-oklevéllel s arany éremmel kitüntetve**. — Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatásu a test bármilyen csuzos bántalma, u. m. **öszvény, csuz-, reuma, ischiás, asthma** stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, — amennyiben gyakrabban idűltebb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog és fejfájást

5 perc alatt megszüntet

Egy üveg ára használati utasítással **1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.**

Főraktárak Budapesten: **Török József** ur gyógyszer-tárában király-utca 12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszer-tárában váci-körút 17. sz. Ugyisint a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszer-tárában, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerésznél

S-A.-Ujhely 65. szám.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Ugyisint: Debreczenben **Rot-schnek V. Jenő** és **Tóth Béla** urak gyógyszer-táraikban.

Debreczen Sör-sarnok.

Tíz év óta fennálló és szolid alapon vezetett jó hírnevű üzletem tekintélyét továbbra is fentartani óhajtván, van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy az eddig elismert **jó és izletes ételek**, továbbá **tisztán kezelt kitűnő boraim** kiegészítésül a mai naptól kezdve folyton csakis

Dréher-féle legjobb minőségű Korona-sört

esapoltatok, és így a jelenlegi személyzetem segítségével elég erősnek érzem magam arra, hogy a nagyérdemű közönség kívánalmainak előzékeny kiszolgálás mellett teljesen megfelelhessenek.

Kérem tehát ugy a vidéki, mint a helybeli nagyérdemű közönség szives pártfogását.

Pattermann Ferenczné

»Debreczen Sör-sarnok« tulajdonosa

a városházzal szemben.

Debreczen Sör-sarnok.

Nyomatott Hoffmann és Tsa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben.